

Vergnes Support

Hulpkreet

Een van de meest schrijnende zaken waar ik ooit mee te maken heb gehad, is die van de familie Bernardus uit Bierum. In september 2020 word ik gebeld door Steven Bernardus, echtgenoot en vader van vier kinderen van wie er drie nog thuis wonen. Steven vertelt dat zijn woning die in de nabijheid staat van NAM-locatie Bierum, als gevolg van gaswinningsschade zodanig onveilig is geworden dat het niet meer verantwoord is voor hem en zijn gezin om er te wonen. Toch komt het, na jarenlang continu aan de bel trekken bij zowel het Instituut Mijnbouwschade Groningen (IMG) als de Nationaal Coördinator Groningen (NCG), maar niet tot een oplossing. Het dossier zit inmiddels muurvast. Steven is ten einde raad en vraagt of ik hem en zijn gezin wil begeleiden om een oplossing te bereiken.

De situatie

Niet veel later zit ik met Steven om tafel in zijn woning en wordt het me al snel duidelijk dat meerdere instanties een enorme puinhoop hebben gemaakt in dit dossier. Er is geen enkele vorm van een helicopterview, niemand neemt de verantwoordelijkheid om de familie Bernardus op een fatsoenlijke manier schadeloos te stellen, alles duurt ellenlang en van betrokkenheid bij de zaak is al helemaal geen sprake. De wanhoop van Steven die zich al jarenlang ernstig zorgen maakt om de veiligheid van zijn gezin is hoorbaar, tastbaar en absoluut voorstelbaar.

Als we dieper in zijn dossier duiken ontrolt er zich een horrorscenario waarvan de details te absurd zijn voor woorden. In een notendop komt het hier op neer: Er is veel meer schade dan door het IMG wordt erkend en deze instantie blijft halsstarrig achter zijn schaderapport staan dat compleet afbreuk doet aan de ernst van de schade. Steven gaat hier terecht niet mee akkoord. Ook is de woning gewoon onveilig. Het moet op grote schaal bouwkundig versterkt worden, maar de instantie die daarover moet beslissen, de NCG, kan hier maar geen ei over leggen. Het beloofde rapport met daarin een versterkingsadvies blijft uit, ook na herhaaldelijke verzoeken van Steven, die steeds wanhopiger wordt.

Om te trachten toch eindelijk spoed in het dossier te krijgen, neemt Steven regelmatig contact op met de gemeente Delfzijl. Uiteindelijk wordt hij uitgenodigd voor een gesprek met de burgemeester. We gaan samen naar het gemeentehuis om de urgentie van dit dossier bij de burgemeester aanhangig te maken. Die geeft aan bij de NCG te informeren waar het versterkingsrapport blijft. Voor Steven mag het helaas niet meer baten. Twee weken na het gesprek met de burgemeester overlijdt hij, 49 jaar oud, als gevolg van de opgelopen stress.

Vergnes Support

Op voorspraak van de burgemeester word ik nu officieel aangesteld als adviseur van het gezin Bernardus, waarna er enige schot begint te komen in de contacten met het IMG en de NCG. Kort na het overlijden van Steven komt de NCG eindelijk op de proppen met een rapport met daarin opgenomen een versterkingsadvies van twee keer de WOZ-waarde van de woning. Het is de spreekwoordelijke mosterd na de maaltijd. Het gezin Bernardus zit ondertussen met een woning die giga moet worden versterkt tegen aardbevingsbelasting, terwijl het IMG aangeeft dat de waarneembare schade voor het overgrote merendeel niet door aardbevingsbelasting zou zijn ontstaan! Bij een dergelijke absurde zienswijze bereik je natuurlijk nooit een oplossing.

Out of the box

Binnen het gezin Bernardus hebben inmiddels alle gezinsleden psychische en lichamelijke klachten ontwikkeld en een allesomvattende oplossing moet er nu dan ook zo snel mogelijk komen. Bijgestaan door Vincent, de 21-jarige zoon die als enige binnen het gezin hiertoe in staat is, bedenken we in no time een 'out of the box' oplossing die alleen nog wel door de ambtelijke molens van IMG en NCG moet worden geloofst. We melden de trieste casus aan bij de Commissie Bijzondere Situaties om te kijken of het gezin ondersteund kan worden, en met name om extra druk op de zaak te zetten.

Vervolgens nemen we zelf het voortouw in het traject en wachten na elke stap vol ongeduld op goedkeuring. Men moet duidelijk wennen aan een oplossing gebaseerd op 'gezond verstand'. Uiteindelijk duurt het in zijn totaliteit een jaar totdat er een oplossing wordt bereikt waarmee het gezin Bernardus zich eindelijk weer kan focussen op het leven. Zonder Steven.

Conclusie

Deze trieste casus geeft niet alleen aan dat het huidige overheidssysteem ernstig tekort schiet, maar bovendien dat bewoners moeten worden benaderd vanuit oprechte betrokkenheid en met de echte wil om zaken op te lossen. Ik hoop van harte dat gedupeerden vanaf nu met een dergelijk commitment worden geholpen.

PS: Het was een eer om ter nagedachtenis aan Steven, zijn gezin te helpen.

Ing. Richard Vergnes
Registerexpert
Gerechtelijk deskundige
Mediator